

Vége a druzsbának

2025 augusztus 27. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A jószomszédi viszony kárpátaljai nemzettársaink érdeke is. Ám ehhez teljesen más hangot kell megütni az ukrán fővárosban.

Nem teljesen világos, mire játszik Ukrajna azzal, hogy a kérélelést előbb agresszív követelzéssel váltotta fel

Magyarországgal szemben, majd ezt most már vezetékbombázásokkal megalapozott zsarolásra cserélte, hogy befolyásolja hazánk politikáját. A helyzetünk nem azonos: mi a NATO és az EU tagjaként belülről figyeljük, Kijev miként felel meg – pontosabban miként nem felel meg – a saját célkitűzéseinek, hogy bebocsátást nyerjen a szervezetekbe. Az atlanti szövetségben most nem várják tárt karokkal, uniós meghívója pedig a magyar kormány állásfoglalásától is függ majd. Mármint Volodimir Zelenszkij elnök és emberei úgy viselkednek, mintha szánt szándékkal le akarnák rontani a saját ázsíójukat. Pedig miközben a vezetők jönnek-mennek – a lejárt szavatosságú, de a háború miatt választások nélkül túlélő Zelenszkij széke is inoghat; egyre többet hallani Valerij Zaluzsnijról a lehetséges utódjaként –, egyvalami biztos: mi itt maradunk a szomszédjukban. Márpedig emlékezni fogunk a kárpátaljai magyarok jogfosztására, a munkácsi turulszobor eltávolítására, Sebestyén József halálára, valamint a hazánkba is szállító Barátság orosz kőolajvezeték szándékos ukrán megrongálására is. Jönnek még az ukránok a mi utcánkba. Ez viszont nem zsarolás, csak éppen nem lehet más a fogadjisten, mint amilyen az adonisten.

A druzsbának, az említett vezetéknek is nevet adó szovjet típusú, egyoldalú látszatbarátságnak mindenesetre vége van. Annak, amelyben az egyik fél teljesít, például áramot továbbít a határ túloldalára, a másik meg rongál és zsarol. Mégpedig azért, hogy eltántorítsa a magyar vezetést a békepárti, illetve az erőltetett ukrán EU-csatlakozást ellenző álláspontjától. Az időnként hisztérikus Zelenszkijt olyanok is követik a kioktató hergelésben, akiknek a diplomácia lenne a feladatuk. Kijevből kétértelműen utalnak a kárt szenvedett druzsbára; utalhatnak a vezetékre, országaink szebb napokat is látott kapcsolatára, de mindkettőre is. Valójában mindegy, a szómágián nem múlik semmi, a hozzáálláson annál több.

Ha sérelmeinket némiképp félretéve tekintünk Ukrajnára, akkor zavarodott ország tárul a szemünk elé. Ez érthető a háború negyedik évében, de a botrányos kényszersorozásokból és a belső elégedetlenség jeleiből arra lehet következtetni, Ukrajnának most már nagy szüksége lenne a békére, hogy higgadtan mérje fel geopolitikai lehetőségeit. Amerika feltétlen támogatására már nem számíthat, Brüsszelre ki tudja, meddig, a szlovákok is retorzióval fenyegetnek a Barátság megrongálása miatt, a Tseber Roland-féle kétes alakokkal megtámogatott Tisza Párt pedig jelenleg nem több egy kijevei álomnál. A Donbasztól Japánig terjedő Oroszország sem fog eltűnni a térképről. Ebben az esetben kellene Kijevnek washingtoni és brüsszeli tudatmódosító szerek használata nélkül megtalálnia a saját helyét, mégpedig hosszú távra.

Kétségtelen persze, Brüsszel kemény drog, nehéz róla lejönni. Most a szirének énekével édesgeti magához Ukrajnát, de az ilyesféle muzsika csalfa csábítás, a törökök is a megmondhatóí. A „szirének” nekünk is rengeteget daloltak az energiabiztonságról – ezen az oroszoktól való függés felszámolását értették –, mire most kiderül, hogy éppenséggel a házi kedvencük, akinek mindent elnéznek, veszélyezteti az EU energiaellátását. (Ráadásul az Északi Áramlat felrobbantásának is ukrán a gyanúsítottja.) Ha lesz rá alkalom, a magyar diplomácia minden bizonnyal nyitott lesz a Kijevvel fenntartott jó kapcsolatokra. A jószomszédi viszony kárpátaljai nemzettársaink érdeke is. Ám ehhez teljesen más hangot kell megütni az ukrán fővárosban.

Szűcs László - www.magyar nemzet.hu

Ajánló